

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Шумен, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: София Анд. Радославова

Членове: Нели Г. Батанова
Димчо Ст. Луков

при участието на секретаря Даниела Ст. Андонова
в присъствието на прокурора Ян. М. Н.
като разгледа докладваното от Димчо Ст. Луков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20213600600256 по описа за 2021 година

Производство по чл. 318 и сл. от НПК.

С присъда № 260019/12.05.2021 г. постановена по НОХД № 115/2021 г. ШРС е признал подс. Б. ИВ. Я.. за виновен в това, че в периода от 11.11.2018 г. до 25.11.2018 г. включително, край гр. Шумен, на автомагистрала /Варна - София/ и в гр. Шумен, на ул. „Съединение“ в условията на продължавано престъпление извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото: отправил обидни и заплашителни реплики с арогантен тон и на висок глас към полицейски инспектор М.М. от сектор „ПП“ при ОД на МВР - Шумен, докато последният изпълнявал служебните си задължения - „нямаш ли деца ти бе, кош?“, „ами мълчи тогаз, какво снимаш, бе?“, „искаш ли да ти счупя таблета и да стане война?“, „полицаите, за туй ви бият шибаните мангали, щото сте боклуци“; отправял закани и обиди към полицейските служители от състава на РУ - Шумен и ОД на МВР - Шумен, натоварени с

охрана на обществения ред по време на масово мероприятие /протест/ като на висок глас и чрез мегафон адресирал към тях следните реплики - „Ще ви избия, бе, ей!“, „Вижте се , бе, ей, куки убити!“, „Ще ви изтрепя , ей, копелета шибани!“, „Ще ви смажа , ей, копелета , да знаете!“, „Аз в затвора ще вляза, но на вас ще ви счупя главите.“, „Ще ви запаткам, ще ви счупя главите“, „Ще станат големи проблеми, да знаете!“, „Толерантността направо ще ви я навра в гъза“, „Не ме интересува полиция - молиция, направо мачкам всички, наред, чупя им устата!“, като деянието се отличава с изключителна дързост, тъй като всички реплики са отправени по време на масови мероприятия, съпроводени със събиране на множество хора и са станали достояние на множество граждани и е съпроводено със съпротива срещу орган на властта, изпълняващ задължения по опазване на обществения ред - изблъскал в гърдите Б.Т. /служител на сектор „КП“ при РУ - Шумен/ и му отправил закана „Ей, ще ти набия един на тебе и ще те прескоча“, поради което и на основание чл. 325 ал. 2, във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26 ал. 1 от НК го осъдил една година "лишаване от свобода", като на осн. чл. 66 ал. 1 от НК отложил изтърпяването на наказанието за срок от 3 години. Със същата присъда не привел в изпълнение на основание чл. 68 ал. 1 от НК наложеното на подс. Б. ИВ. Я.. наказание 6 месеца "лишаване от свобода" по НОХД №248/1998 г. по описа на Районен съд гр. Шумен. На основание чл. 189 ал. 3 от НПК осъдил подс. Я. да заплати в полза на бюджета по сметка на ОДМВР - Шумен разноски в досъдебното производство в размер на 705. 60 лв. и по сметка на Районен съд гр. Шумен разноски в съдебното производство в размер на 471.00 лева.

Срещу присъдата е депозиран протест от ШРП. В протеста се сочи, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна в частта и в която първоинстанционния съд не е привел в изпълнение на осн. чл. 68 от НК наказанието 6 м. лишаване от свобода, наложено на подс. Я. с присъда по НОХД № 248/1998 г. на ШРС. В тази връзка се сочи, че не е изтекла изпълнителската давност, тъй като в случая не е налице хипотезата на чл. 82 ал. 2 от НК. Следователно щом наказанието по НОХД № 248/98 г. не е било приведено в изпълнение, давността за неговото изпълнение не е изтекла, дори и не е започнала да тече. На второ място – в протеста се сочи неправилност и

незаконосъобразност на присъдата в частта и в която наложеното на подс. Я. наказание е отложено на осн. чл. 66 от НК. Според прокурора, не са налице основанията на чл. 66 ал. 1 от НК, тъй като подс. Я. не е неосъждан или реабилитиран – налице е осъждане за умишлено престъпление от общ характер по НОХД № 248/98 г. и за това осъждане той не е реабилитиран. Прави се искане за изменение на присъда № 260019/12.05.2021 г. по НОХД № 115/2020 г. на ШРС като се постанови привеждане в изпълнение на осн. чл. 68 от НК на наказанието 6 м. лишаване от свобода наложено по НОХД № 248/98 г. на ШРС, както и да се отмени приложението на чл. 66 от НК по отношение наказанието наложено по настоящата присъда.

Срещу присъдата е депозирана и въззивна жалба от адв. Л.А. – защитник на подс. Б.Я.. В същата се сочи, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна и прави искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова с която подс. Я. да бъде признат за невиновен и оправдан по предявеното му обвинение. В условията на алтернативност – прави искане за намаляване на размера на наказанието. В допълнение на жалбата се сочи, че първоинстанционния съд е достигнал до неправилни изводи, тъй като от една страна показанията на свидетелите полицаи били идентични по съдържание. От друга – неправилен бил извода на съда, че подс. Я. е провокирал инцидента. На трето място – не били анализирани всички гласни доказателства, както и били пренебрегнати едни доказателства за сметка на други. Соци се и противоречие между диспозитив и мотиви на присъдата.

В съдебно заседание представителят на Шуменска окръжна прокуратура намира протеста за процесуално допустим и поддържа същия, ведно с мотивите. Намира въззивната жалба за процесуално допустима, но неоснователна. Моли присъдата в обжалваната с въззивната жалба част да бъде потвърдена.

Подс. Я. редовно призован се явява лично и със защитниците си – адв. Л.А. от ШАК, адв. П.В. от САК и адв. М.М. от АК Кюстендил. Защитниците поддържат въззивната жалба и допълнението към нея. Излагат и допълнителни доводи. Адв. Л. А. прави искане за отмяна на присъдата по отношение на чл. 325 ал. 2 от НК, тъй като не било доказано деянието да е извършено с особена дързост и цинизъм. Адв. П. В. след обстоен анализ на

събраните по делото доказателства намира, че не може да се направи извод подс. Я. да е осъществил състава на престъплението по чл. 325 от НК, още по малко и при квалификацията по ал. 2. Сочи и за допуснати съществени процесуални нарушения. Прави искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд, а алтернативно – връщане на делото на прокурора. Адв. М. М. поддържа искането на другите защитници за отмяна на присъдата като недоказана, незаконосъобразна и необоснована и оправдаване на подс. Я.. На второ място излага доводи за недоказаност на осъществено от подс. Я. деяние по чл. 325 ал. 2 и ал. 1 от НК, тъй като осъществените от Я. действия не са непристойни, нито грубо нарушаващи обществения ред или проява на неуважение към обществото, още по малко – за оказана съпротива на орган на властта. Същите били отправени на протест, а не както първоинстанционния съд е приел – масови прояви. На трето – не били обсъдени от районния съд и смекчаващи вината обстоятелства. Накрая – налице било допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като обвинителния акт не отговарял на изискванията на ТР № 2/2002 г. на ВКС, тъй като в обстоятелствената част на обвинителния акт липсвало посочване на всички факти, които обуславят съставомерността на деянието. Обстоятелствената част на обвинителния акт липсвало описание на т.нар. фактическа страна на обвинението, съвкупността от обстоятелства, които индивидуализират извършеното престъпление, както и защо е повдигнато обвинение за продължавано престъпление по чл. 26 ал. 1 от НК. Прави се искане на първо място за отмяна на първоинстанционната присъда и оправдаване на подс. Я.. На второ място – алтернативно – отмяна на присъдата и връщане на делото на прокурора поради допуснато съществено отстранимо нарушение на процесуални правила.

В рамките на своите правомощия във въззивното производство ШОС установи следното:

През 2018 г. подс. Я. живеел в гр. Шумен. Участвал в множество протести на граждани по различни поводи. В немалко случаи е съдействал на органите на реда за опазване на обществения ред при провеждане на тези протести.

За 11.11.2018 г. в гр. Шумен и областта чрез „Фейсбук“ бил организиран протест на граждани против високите цени на горивата и електроенергията в страната и некачествената питейна вода в гр. Шумен. За осигуряване на обществения ред и безопасността на движението при провеждане на протеста в ОД МВР Шумен на 09.11.2018 г. бил изготвен план, който бил утвърден от ръководството. В изпълнение на този план на 11.11.2018 г. в РУ МВР Шумен бил проведен инструктаж на полицейските служители, включени в плана. На инструктажа било дадено указание за документиране на подобни нарушения чрез служебни таблети, за да може по късно да се предприемат административнонаказателни мерки по отношение такива нарушения. Съгласно този план на екип в състав - св. М.М., св. И. Д и св. Б.Б. служител на РУ - Шумен била възложена задача да охраняват обществения ред, безопасността на движението и обезпечаване на сигурността в района на кръстовището, образувано при пресичането на бул. „Симеон Велики“ и ул. „Климент Охридски“ в гр. Шумен. След инструктажа св. М., Д и Б. отишли на кръстовището и изпълнявали възложените им задачи. Около обед те получили информация, че протестиращите ще блокират движението по АМ „Хемус“ на пътен възел „Белокопитово“ и нареждане да отидат там. Тримата свидетели със служебен автомобил обозначен с полицейски надписи и синя лампа изпълнили нареждането и отишли до етапната връзка на автомагистрала „Хемус“ с главен път I - 2, край гр. Шумен. На място те установили, че вече са се събирали граждани с автомобилите си, за да участват в протеста. Когато тримата полицейски служители, които били с полицейски униформи се приближили със служебния автомобил до участъка, където се намирали гражданите, те забелязали, че на пътното платно имало спрени автомобили, които преграждали магистралата в едната посока и блокирали движението по магистралата. Св. М. започнал да снима със служебния си таблет спрените в нарушение на ЗДП върху платното за движение автомобили. В това време св. И. Д се насочил към други спрени автомобили и автобус, за да успокои обстановката. Снимането с таблет от св. М. не останало незабелязано от част от протестиращите, които започнали да изразяват недоволство от действията на св. М.. Задава ли му въпроси защо снима автомобилите и дали това е с цел санкциониране на водачите, които са спрени на магистралата. В това време подс. Б.Я. приближил до св. М. ръкомахайки и на висок тон му отправил

заканителни и обидни реплики: „Тез актове нали знайш, че са от твоя гръб, бе мой“, „Деца нямаш ли, ти бе кош, а, питам те деца нямаш ли, че снимаш бе“, „Ами мълчи тогаз, какво снимаш, бе“, „Искаш ли да ти счупя таблета и да стане война“, „Полицаите, за туй ви бият шибаните мангали, щото сте боклуци“, „Ей, няма да снимаш хората“. Подс. Я. изрекъл тези думи към св. М. със силен глас и арогантен тон, пред много граждани, които били на мястото и възприели поведението му насочено пряко срещу полицейският служител. В това време св. Д и Б. също приближили до М., като последния им предал таблета, за да се успокои обстановката. Въпреки, че св. М. възприел поведението на подс. Я. като опит за сплашване с цел да престане да снима, той започнал също да разговаря с протестиращите, да отговаря на въпросите им и най – вече защо снимал автомобилите. След това обстановката започнала да се успокоява. Никой от присъстващите вече не отправял заканителни и обидни реплики към служителите на полицията. След като обстановката се успокоила гражданите, участвали в протеста преустановили блокадата на пътя и напуснали магистралата. Думите и действията на подс. Я. спрямо св. М. били заснети от лице присъствало на протеста, като впоследствие клипът, в който бил заснет подсъдимия да отправя обидни и заканителни реплики към св. М. бил разпространен в социалните мрежи и станал достояние на широк кръг лица, включително и полицейски служители.

На 24.11.2018 г. чрез „Фейсбук“ бил организиран протест на граждани от гр. Шумен на 25.11.2018 г. срещу високите цени на горивата. За същия не била уведомена Община Шумен по реда на ЗСММ. В ОД МВР Шумен бил изготвен план-разстановка за осигуряване на обществения ред и безопасността на движението за този протест. На 25.11.2018 г. сутринта в ОД МВР Шумен бил извършен инструктаж на полицейските служители, които били включени в плана-разстановка. По време на инструктажа на св. А.Й.С. и Р.П.Б. - служители в сектор НТЛ при ОД МВР Шумен, била възложена задача свързана с фото и видеозаснемане на нарушения на обществения ред и на ЗДвП. В началото на протеста протестиращите започнали да се събират пред спортна зала „Арена Шумен“. След това протестиращите се отправили с автомобили до различни точки в гр. Шумен и извън него. Около 15 часа протестиращите се насочили към гр. Шумен и започнали да се събират на кръстовището на ул. „Съединение“ и ул. „Александър Стамболийски“ в гр. Шумен, където живеел областният управител. На това кръстовище били

изпратени полицейски служители, включително и свидетелите Г.С.Б., Б. П. Т., Г. Ас. В., Г. Н. Г., Ив. Д. П., Д. В. Д., Ир. Б. П., Р.В.Д., А.Б.Р., Й.К.А., И.С.Н., Г.М.Х., И.Н.И., както и свидетелите Р.П.Б. и А.Й.С.. Към това кръстовище били насочени и служителите на група “Специализирани полицейски сили” при ОД на МВР - Шумен – св. Н. Й. Сп., А.. В. М., Д.С.Д., А.Н.А., Г.Й.Г., Т.К.К. и А.Н.Г. със задача при необходимост в случай, че им бъде разпоредено, да оказат съдействие на колегите си. Пристигайки на кръстовището протестиращите започнали да спират автомобилите си на пътното платно на ул. Съединение, на съседните улици и паркинги. Сред протестиращите било и лице управляващо специализиран репатриращ автомобил за Пътна помощ, което той спрял на пътното платно на ул. “Съединение” и по този начин пречил на движението. Св. Б. забелязал спрените в нарушение автомобили и започнал да ги снима. При един от автомобилите, св. Б. избутал св. Б.И.Д., която му пречела да снима регистрационния номер на този автомобил. Някои от участниците в протеста забелязали действията на св. Б., наобиколили го и започнали да го питат защо снима автомобилите. Като видял, че е заобиколен от протестиращи св. Б. опитал да се отдалечи от тях. Част от протестиращите, включително и подс. Я. го последвали като искали настоятелно той да се легитимира като представи лична карта или служебната си карта в случай, че е служител на полицията и му препречили пътя. Продължавали да искат св. Б. да представи служебната си карта, но той не го сторил. Исканията на протестиращите Б. да се легитимира и поведението му били заснети от участници в протеста. Св. Г.Б. като видял, че Б. е заобиколен от протестиращи и напрежението около него нараства, се придвижил до тях и ги уверил, че Б. е полицейски служител. Независимо от думите на Б., протестиращите продължили да настояват Б. да представи документ, с който да удостовери обстоятелството, че е полицейски служител. Св. Б. не се легитимирал, поради което протестиращите започнали плътно да го заобикалят. Тези действия на Б. довели до ескалация на напрежението, което мотивирало св. Б. да поиска съдействие от служителите на група “Специализирани полицейски сили” при ОД на МВР – Шумен за извеждане на св. Б.. Св. Н. С., Г.Г., А. М., Д.Д., А.А. Т.К. и А.Г. пристигнали на мястото където св. Б. бил заобиколен от гневни протестиращи. Св. Н.С. хванал св. Б. за ръката и го повел извън обкръжилите го протестиращи, като до тях били и другите служители на

групата от „Специализирани полицейски сили“, както и други служители на полицията . Подс. Я. ги последвал, като опитвал да доближи до Б., за да му попречи да стигне до полицейския автомобил, като снимал и с телефон и на висок глас викал на св. Б. да се легитимира. В този момент и други протестиращи снимали с мобилни телефони на събитията. С телефон заснемала и св. Ж.С. К. Част от протестиращите също се опитвали да попречат на извеждането на св. Б. като продължавали да вървят непосредствено около него и да се бутат в него и в полицейските служители и викали на висок тон да се легитимира. Това поведение на протестиращите мотивирало част от полицейските служители да отправят към тях, включително и към подс. Я. полицейски предупреждения /устни/ да не пречат на придвижването на Б. и другите полицейски служители към служебния автомобил. Подс. Я. продължил да дава изява на негативното си отношение към Б. и въпреки отправените и към него предупреждения, да не пречи на придвижването на Б., той застанал с лице към него, спрял движението на Б. и многократно му казвал да се легитимира. Св. Т. виждайки действията на подс. Я., застанал между Б. и подс. Я. с лице към подсъдимия и с гръб към св. Б.. Неколкократно предупредил подсъдимия да преустанови агресивните си действия. Подсъдимият не се съобразил с полицейските разпореждания и не променил поведението си. Той продължавал да вика на висок тон, Б. да се легитимира. Продължавал да се блъска в полицейските служители. Изрекъл и изразите „Пуснете ме, ей!“, „Ей, ще стане дандания, да знайте“. Независимо от поведението на подс. Я. св. Н.С., Б., Т. и другите полицейски служители продължили да опитват да придвижат св. Б. към спрял на ул. Карел Шкорпил служебен автомобил. През това време към тях се приближил и св. Х.Ч., който се намирал сред протестиращите и бутнал с ръка св. Б.. Виждайки действията на св. Ч., св. Н.С. го избутал, при което Ч. залитнал и паднал на земята. При падането той неволно съборил малолетната дъщеря на подс. Я.. Същата не била до баща си – подс. Я., а оставена свободно да се движи из участниците в протеста. В това време подс. Я. отново започнал да се блъска в полицейските служители, които се намирали около Б.. Подсъдимия виждайки св. Т. му извикал „Ей ще ти набия един на тебе и ще те прескоча, чули какво ти казвам“. След като изрекъл тези думи подс. Я. чул, че някой от протестиращите извикал, че детето му било съборено от полицаите. Тогава подс. Я. се насочил отново към св. Т., хванал го с ръка за якето в областта на

гърдите и го блъснал назад. Св. Т. залитнал, но успял да се задържи на крака и не паднал на земята. След това подс. Я. започнал да заплашва полицейските служители, намиращи се около св. Б. с думите: „Ей, ще ви избия, бе ей“. В това време св. Б. с помощта на другите полицейски служители стигнал до служебния автомобил и се качил в него. Тогава подс. Я. видял, че св. Д.С.И. носи на ръце детето му, снимал детето си с мобилния си телефон, като викал, че детето му е разплакано от полицаите. Взел детето от св. Д.И и тръгнал към автомобила в който се качил св. Б. и започнал на висок тон да отправя към полицейските служители, които се намирали около автомобила репликите „Ей, вижте се, бе, ей, куки убити“, „Ей, съборихте ми детето, ей, мастии, съборихте ми детето, ще ви изтрепя, ей, копелета шибани“, „Вижте детето ми как реве бе ей, ще ви смажа, ей копелета, да знаете“. Изричайки тези думи подс. Я. вече бил стигнал до въпросния автомобил и сложил детето върху автомобила, като продължавал да отправя закани към полицаите с думите „Ей, ще ви запаткам, ще ви счупя главите“. Тогава към подсъдимия и дъщеря му се приближила св. Ж.С., която се намирала на мястото като журналист в електронната медия „Стрела БГ“ и заснемала случващото се. Тя видяла в какво състояние се намирало детето, взела го и го извела от мястото, за да го успокои. Докато св. К. отвеждала детето, св. Б. представил на събралите се около автомобила граждани служебната си карта. Тогава св. И.Н. - началник на РУ — Шумен започнал да говори на присъстващите, че св. Б. е полицейски служител, че така му било наредено, като призовал всички присъстващи към спокойствие и диалог. В същото време подс. Я. продължавал да отправя обиди и закани към полицейските служители - „Ей, ще станат големи проблеми, да знаете“, „Аз в затвора ще вляза, ама вас ... ей ще ви счупя главите да знаете“, „Не казвам на хората на кои ... мога да счупя главите ви да знаете“ като тези изрази изрекъл по мегафон, поради което тези негови реплики били чувани от намиращите се наоколо граждани и полицейски служители. Независимо от поведението и действията на подс. Я., полицейските служители, които се намира наоколо и чули думите изречени от Я. запазили спокойствие и не отвърнали на отправените реплики, макар че те предизвикали възмущение и обида у тях. След това подс. Я. отново започнал да иска обяснение от полицаите, защо се снимат автомобилите на протеста. Св. И.Н. отново започнал да призовава към спокойствие и диалог. Вместо това подс. Я. започнал отново да отправя обиди и закани към

полицейските служители, които присъствали на мястото, като на реплика на полицейските служители, че са били толерантни към протестиращите, отправил към тях следните реплики: „Толерантността направо ще ви я навра в гъза“, „Не ме интересува полиция - молиция, направо мачкам всички наред, чупя им устата“. Тези реплики на подсъдимия били възприети от полицейските служители, така и от гражданите, участвали в протеста. Последните започнали да се успокояват и започнали да се отдръпват от служебния автомобил, а подсъдимия ги последвал. По време на протеста св. А.Й.С. снимал с видеокамера случващото се.

След приключване на протеста подс. Я. разпространил чрез социалните мрежи заснетия от него клип и същия, станал достояние на неограничен кръг лица. В социалните мрежи били разпространени и други видеоклипове, заснети от протестиращи. Копие на клипа на подсъдимия и други два клипа със записи от протеста, били презаписани от представители на медиите и предоставени от тях на говорителя на ОД на МВР - гр. Шумен - св. А.Й. върху диск. Единият от тези клипове бил заснет от св. Ж.С. който тя качила в сайта на „Стрела БГ“.

След това други три клипа и 9 броя дигитални снимки, заснети от други граждани и предадени от адвоката на подсъдимия, а също и 5 клипа, заснети от служителя на НТЛ при ОД на МВР - Шумен св. А.С. били предадени като веществени доказателства по досъдебното производство.

В хода на разследването на Н.П. полицейския служител от РУ - Шумен, било възложено да направи запис върху оптичен носител на разпространения в социалните мрежи видеоклип, който бил приобщен като веществено доказателство с протокол за доброволно предаване.

От заключенията на съдебно психиатричната - психологична експертиза на подс Я. и назначената в съдебно заседание допълнителна съдебно психиатрично - психологична експертиза се установява, че поде. Я. не страда от психично заболяване. Към момента на извършване на деянията е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Преживяванията които е имал подсъдимия по време на протестите и е описал пред вещите лица, според последните са доминирани от яд, недоволство, раздразнение, провокирани от засегнати негови базови ценности. Последвалите по - наситени емоционално поведенчески реакции на

25.11.2028 г., според вещите лица са обусловени и от опасения и безпокойство за сигурността и здравето на детето му. Същите са част от „арсенала“ на подсъдимия за реагиране по несъразмерен и неадаптивен начин в сложни житейски ситуации. Състоянието на подсъдимия към момента на извършване на деянията не дава основание на вещите лица да приемат, че той е бил в състояние на физиологичен афект. Поведението му е било подредено, последователно, споменът му е пълноценен, психичните годности да разбира свойството и значението на извършеното са били запазени.

Горната фактическа обстановка, съда приема за установена от писмените, гласните и веществените доказателства приобщени по делото, включително и тези събрани във въззивното производство.

От показанията на свидетелите полицейски служители: Г.С.Б., Б. П. Т., Г. Ас. В., Г. Н. Г., Ив. Д. П., Д. В. Д., Ир. Б. П., Р.В.Д., А.Б.Р., Й.К.А., И.С.Н., Г.М.Х., И.Н.И., Р.П.Б., А.Й.С., Н. Й. Сп., А.. В. М., Д.С.Д., А.Н.А., Г.Й.Г., Т.К.К., А.Н.Г. и А.Й., както и приобщените показания от д. п. по реда на чл. 281 от НПК показания на св. Г.В., Н.С., И.П., А.М., Г.Б., Д.Ст.Д., Р.Д. А.А., Н.Г., Т.К., А.Р., И. Д, Й.А., Г.Х., И.Н.И., Р. Б., се установяват действията и думите на подс. Я. по време на протеста на 11.11.2018 г. на автомагистрала „Хемус“ и на 25.11.2018 г. в гр. Шумен на кръстовището на ул. „Съединение“ и „Карел Шкорпил“. Въззивната инстанция кредитира тези показания, тъй като същите са последователни и непротиворечиви. Действително, налице е разминаване в някои от частите на тези показания, но това ШОС приема, че се дължи на напрегнатата обстановка при която тези свидетели са възприели дадени факти, от една страна. От друга - отдалечеността във времето от възприемане на тези факти до възпроизвеждането им в съдебното производство. От трета - показанията на тези свидетели не са изолирани от останалата доказателствена съвкупност, тъй като те се потвърждават и от свидетелските показания на другите свидетели, макар и частично, потвърждават се и от съдържанието на виидеоклиповете заснети на протестите и съдържащи се в приетите като веществени доказателства СД дискове и снимки. Накрая – потвърждават се макар и частично и от обясненията на подс Я..

От показанията на св. Д.М.Б., С.С.И., Х.П. Ч., Д.С.И., Р.Н.К., Д.Г.Ц., Д.Д.Д., М.С.С., Е.Б.С., С.Ц.Д., Г.А. Г., С.Х.Н., Б.И.Д., Ж.С. К., Д.М.Д., И.П.И., както и приобщените по реда на чл. 281 от НПК свидетелски показания от д. п. на св. Х.Ч., Д.И, Р.К., М.С., Д.Б., Ж.С., Д.Д., се установяват на първо място събитията на проведения протест на граждани на 11.11.2018 г. на автомагистрала „Хемус“ и по точно – действията на протестиращите, действията на св. М., Б.Б. и И. Д. и действията на подс. Я.. На второ – развилата се обстановка на 25.11.2018 г. в гр. Шумен в близост до дома на областния управител на гр. Шумен – действията и поведението на протестиращите, действията и поведението на св. Б. и другите полицейски служители и действията на подс. Я. и изреченията от него изрази. Въззивната инстанция не кредитира показанията на тези свидетели в частите им в които са в противоречие с показанията на полицейските служители и със записите от видеоклиповете касателно поведението и изреченията думи от подсъдимия. Още повече, че у тези свидетели е стремеж да оневинят поведението на подсъдимия. От друга страна – тези свидетели свидетелстват и за част от думите на подсъдимия, както и изразяват несъгласие с неговото поведение.

Въззивната инстанция кредитира и обясненията на подс. Я. с изключение на тези им части в които той отрича да е имал физическо съприкосновение със св. Т. и С., да е изричал думите и изразите за които са налице безспорни доказателства. Още повече, че за съдържанието на изреченията думи и част от поведението са налице безспорни доказателства – съдържанието на видеоклиповете, което не е оспорено от подсъдимия и защитата, а това съдържание е и в унисон с свидетелските показания на полицейските служители и част от другите свидетели.

Въззивната инстанция приема за процесуално годни и относими към предмета на доказване веществените доказателства СД дискове, както и тяхното съдържание, а именно видеоклипове със записи на действия и думи на участващите в двата протеста лица – протестиращи и полицейски служители.

От приложената справка за съдимост на подс. Я. се установява, че същия е осъждан многократно за извършени престъпления, както следва: С присъда по НОХД № 248/1998 г. на ШРС в законна сила на 11.05.1998 г. е наложено наказание - 6 месеца „лишаване от свобода“, за престъпление по чл.

343в ал. 2 от НК, извършено на 13. 04.1998 г. като на основание чл. 66 ал. 1 от НК изпълнението е отложено за срок от 3 години: Със споразумение по НОХД № 1173/2004 г. на ШРС, в законна сила от 28.07.2004 г. за престъпление по чл. 215 от НК е осъден на глоба в размер на 300 лв. ; Със споразумение по НОХД № 1629/2005 г. на ШРС в законна сила от 08.12.2005 г. за престъпление по чл. 325 във вр. с чл. 26 ал 1 от НК извършено на 16.12.2013 г. и на 06.06.2004 г. е осъден на глоба в размер на 300 лв.; С присъда по НОХД № 964/2005 г. на ШРС в законна сила от 12.07.2006 г. за престъпление по чл. 343б ал. 1 от НК извършено на 10.04.2005 г. е осъден на 6 м. лишаване от свобода с 3 г. изпитателен срок; Със споразумение по НОХД № 1312/2007 г. на ШРС, в законна сила от 16.10.2007 г. за престъпление по чл. 195 от НК извършено в периода 11.03.1999 г. до 24.03.1999 г. е осъден на 6 м. лишаване от свобода с три години изпитателен срок ; С присъда по НОХД № 1566/2011 г. на ШРС в законна сила от 15.06.2012 г. за престъпление по чл. 130 от НК е осъден на пробация.

При така приетата за установена фактическа обстановка въззивната инстанция приема, че подс Я. от обективна и субективна страна е осъществил деянието по чл. 325 ал 1 от НК.

По отношение обективната страна деянието по чл. 325 ал. 1 от НК въззивната инстанция напълно споделя изложените от районния съд теоретични разсъждения, поради което същите не следва да се повтарят. От събраните по делото доказателства, съда приема за безспорно установено, на първо място, че на 11.11.2018 г. подс. Я. на проведения протест на автомагистрала „Хемус“, на пътен възел „Белокопитово“ подс. Я. отправил обидни и заплашителни реплики с арогантен тон и на висок глас към полицейски инспектор св. М.М., докато последният изпълнявал служебните си задължения , а именно: „Деца нямаш ли, ти бе кош, а, питам те деца нямаш ли, че снимаш бе“, „Ами мълчи тогаз, какво снимаш, бе“, „Искаш ли да ти счупя таблета и да стане война“, „Полицаяте, за туй ви бият шибаните мангали, щото сте боклуци“, „Ей, няма да снимаш хората“, като по този начин искал да го принуди да не изпълни дадените му указания да заснема автомобили при нарушаване на правилата за движение. На второ място – на протеста на 25.11.2018г. отправил закани и обиди като на висок глас и чрез

мегафон отправил следните реплики - „ей, вижте се, бе, ей, куки убити“, „ей, съборихте ми детето, ей, мастии, съборихте ми детето, ще ви изтрепя, ей, копелета шибани“, „вижте детето ми как реве бе ей, ще ви смажа, ей копелета, да знаете“, „ей, ще станат големи проблеми, да знаете.“, „аз в затвора ще вляза, ама вас ... ей ще ви счупя главите да знаете“, „не казвам на хората на кои ... мога да счупя главите ви да знаете“ „толерантността направо ще ви я навра в гъза“, „не ме интересува полиция - молиция, направо мачкам всички наред, чупя им устата“ към полицейските служители от състава на РУ - Шумен и ОД на МВР - Шумен, изпълняващи охрана на обществения ред по време на масовото мероприятие, а само срещу св. Т. и репликата „Ей ще ти набия един на тебе и ще те прескоча, чули какво ти казвам“. В същото време изблъскал в гърдите полицейския служител св. Б.Т.. Предвид съдържанието на цитираните реплики отправени от страна на подсъдимия към полицейските служители, безспорно част от тях съставляват закани за саморазправа, а друга част съдържат епитети унижителни за честта и достойнството им - боклуци, мастни, кош, куки убити, копелета. Ето защо въззивната инстанция приема, че от обективна страна подс. Я. е осъществил състава на престъплението по чл. 325 ал. 1 от НК.

От субективна страна – и тук въззивната инстанция напълно споделя теоретичните разсъждения на районния съд, поради което не следва да ги повтаря. Съда приема, че подс. Я. е осъществил деянието с пряк умисъл. Той е съзнавал обществената опасност на действията си, тъй като същия от една страна е участвал многократно в протести, съдействал е за опазване на обществения ред при тях и следователно е разбирал, кога на протест се извършват действия нарушаващи този ред. Налице е било в съзнанието на същия, че с тези си действия ще наруши обществения ред, т. е. че те са противоправни. Но въпреки това той е искал да настъпят тези последици – противоправно нарушаване на обществения ред.

По отношения квалификацията на деянието.

Въззивната инстанция приема изводите на районния съд относно квалифициране на общественото престъпление от подс. Я. по чл. 325 ал. 2 предл. I от НК, т. е. да е съпроводено със съпротива срещу орган на властта, изпълняващ задължения по опазване на обществения ред. Съгласно задължителните указания на Постановление № 2/1974 г. на Пленума на ВС, за

да е съпроводено със съпротива срещу орган на властта, изпълняващ задълженията си по опазване на обществения ред, деянието трябва да е започнало преди намесата на органите на властта и да продължава и при тяхната намеса, като допълнителният белег е, че вече прераства в съпротива срещу тях. В случая подс. Я. на 11.11.2018 г. е отправил към св. М. думите „нямаш ли деца ти бе, кош“, „ами мълчи тогаз, какво снимаш, бе“, „искаш ли да ти счупя таблета и да стане война“, „полицайте, за туй ви бият шибаните мангали, щото сте боклуци“. Съда приема, че подсъдимия е отправил тези думи към св. М. изразявайки явното си неуважение към обществото, като по този начин грубо е нарушил обществения ред, а също и с цел да принуди св. М. да спре заснемане номерата на автомобилите, т. е. да му попречи да изпълнява служебните си задължения по опазване на обществения ред. Следователно подс. Я. е започнал и е продължил деянието си все спрямо орган на властта, изричайки изрази с които е осъществено и самото хулиганство. Ако се приеме, че с действията и репликите спрямо този полицейски служител подс. Я. е осъществил квалифицирания състав на "хулиганство" по чл. 325 ал. 2 предл. I от НК, то не става ясно с кои действия е осъществен неговия основен състав. Поради това ШОС приема, че в случая не е налице съпротива срещу орган на властта. Касателно 25.11.2018 г. подс. Я. е изрекъл към св. Т. думите „Ей ще ти набия един на тебе и ще те прескоча, чули какво ти казвам“. След това хванал Т. с ръка за якето в областта на гърдите и го блъснал назад. Тук подс. Я. е започнал да осъществява деянието хулиганство като първо е изрекъл тези думи срещу св. Т.. След това вече е хванал св. Т. и го е изблъскал. По късно изрекъл към всички полицейски служители репликите: „Ей , ще ви избия , бе ей“, „Ей, вижте се, бе, ей, куки убити“, „ ще ви изтрепя, ей , копелета шибани“, „ Ще ви смажа, ей копелета, да знайте“, „Аз в затвора ще вляза, ама вас ... ей ще ви счупя главите да знайте“, „Не казвам на хората на кои ... мога да счупя главите ви да знайте“, „Толерантността направо ще ви я навра в гъза“, „Не ме интересува полиция - молиция, направо мачкам всички наред, чупя им устата“. Затова в настоящия случай е налице хулиганството което е съпроводено със съпротива срещу орган на властта, изпълняващ задължения по опазване на обществения ред. Следва да се посочи, че съобразно константната практика, за да е налице хулиганство съпроводено със съпротива срещу орган на властта, то следва първо да е започнало осъществяването на хулиганството по основния състав,

след това да има намеса на орган на властта и деецът да продължи хулиганските действия и спрямо тях.

По квалификацията по чл. 325 ал. 2 предл. III от НК – деянието по своето съдържание да се отличава с изключителна дързост. Съобразно Постановление № 2 от 29.VI.1974 г. по н. д. № 4/74 г. на Пленума на ВС - хулиганството е с изключителна дързост, когато в много груба форма се засягат интересите на обществото или личността и упорито не се прекратяват. Те изразяват пренебрежително отношение към реда в обществото или към други обществени или лични интереси. С тях се изразява грубо нахалство и тежко оскърбление. Тук въззивната инстанция намира, че следва да се обсъдят в съвкупност всички действия на подсъдимия. Какви са те: Първо – на протеста на 11.11.2018 г. подс. Я. отправя към св. М. изразите: „нямаш ли деца ти бе, кош?“, „ами мълчи тогаз, какво снимаш, бе?“, „искаш ли да ти счупя таблета и да стане война?“, „полицайте, за туй ви бият шибаните мангали, щото сте боклуци“. Тези изрази са изречени в кратък период от време и въпреки това са възприети от св. М. и са станали достояние на много хора. Но след изричането им, подсъдимия променя поведението си и не извършва други действия с които нарушава обществения ред по начин, че те да се квалифицират като деяние по чл. 325 от НК. Следователно деянието което подс. Я. е осъществил на протеста на 11.11.2018 г. не следва да се квалифицира по чл. 325 ал. 2 предл. III от НК. Не така стои обаче въпроса да квалифициране действията на подс. Я. при протеста на 25.11.2018 г. Тук подсъдимия започва да осъществява деянието по чл. 325 ал. 1 от НК с отправяне на израз срещу св. Т., като едва след изричането им, той продължава с физическа агресия срещу него. След това продължава да отправя груби и обидни изрази спрямо всички полицейски служители, независимо, че е предупреждаван да престане. Не престанал с тези обидни изрази, дори когато св. Б. се е легитимирал, а св. И.Н. и други полицаи са разяснили на протестиращите, че в същност Б. е полицейски служител. Ето защо съда приема, че деянието на подс. Я. на протеста на 25.11.2018 г. следва да се квалифицира като извършено с особена дързост. Поради това въззивната инстанция напълно споделя изводите относно тази квалификация на деянието на първоинстанционния съд.

По отношение квалификацията по чл. 26 ал. 1 от НК. За да бъде едно престъпление квалифицирано като продължавано, то следва деецът да е

осъществил две или повече деяния, които осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също престъпление, са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите. В случая – подс. Я. на 11.11.2018 г. на автомагистрала „Хемус“ при протест на граждани е осъществил състава на престъпление по чл. 325 ал. 1 от НК. На 25.11.2018 г. при протест на граждани подс. Я. е осъществил състава на престъплението по чл. 325 ал. 2 предл. I и III във вр. с ал. 1 от НК. Следователно подсъдимия е осъществил две деяния по чл. 325 от НК, т. е. различни състави на едно престъпление. Извършени са при една и съща обстановка – на протести на граждани. Извършени са при еднородност на вината - пряк умисъл. Деянието на 25.11.2018 г. се явява продължение на това от 11.11.2018 г., тъй като и двете деяния са извършени през непродължителен период от време. Тук следва да се отговори на въпроса – защо след като деянието на подсъдимия на 11.11.2018 г. е осъществено по основния състав на престъплението по чл. 325 от НК, а това от 25.11.2018 г. по квалифицирания състав по чл. 325 ал. 2 предл. I и III от НК, то продължаваното престъпление е квалифицирано по чл. 325 ал. 2 предл. I и III във вр. с ал. 1 от НК. Съобразно разпоредбата на чл. 26 ал. 3 от НК когато отделните деяния осъществяват различни състави, продължаваното престъпление се квалифицира и наказва по по-тежкия от тях. В случая деянието осъществено от подс. Я. на 25.11.2018 г. е квалифицирано по по-тежкия състав на престъплението по чл. 325 от НК, а именно по ал. 2 предл. I и III от НК, а това от 11.11.2018 г. по основния състав, то правилни са изводите, че продължаваното престъпление следва да се квалифицира по чл. 325 ал. 2 предл. I и III във вр. с ал. 1 от НК.

По доводите на защитата:

Доводи на адв. А.. Първи довод, че били игнорирани изключително много факти и свидетелски показания на участници в протестите касаещи поведението на полицейските служители, присъствали на тези протести и по точно – поведението на тези от тях които са снимали номерата на автомобилите, държали са се грубо и арогантно - когато са отвеждали св. Б. към служебния автомобил и когато е бил блъснат св. Ч.. Въззивната

инстанция не приема този довод. Първоинстанционния съд е обсъдил всички доказателства включително и показанията на участниците в протестите, първо касателно извършеното заснемане на номерата на автомобилите. Правилно районния съд е приел, че първопричина за дейността на подс. Я. е именно това заснемане. Отелен е довода дали това заснемане е законно или не, тъй като този въпрос е неотносим към предмета на доказване, очертан с обвинителния акт; Второ – относно поведението на полицейските служители при отвеждане на Б. към служебния автомобил и бутането на Ч.. Тук районният съд е изградил изводите си за тези факти и възприемайки показанията и на тези свидетели – участници в протестите. Нито в показанията на свидетелите полицейски служители, нито в тези на свидетелите – участници в протеста е налице твърдение, че не е имало физическо съприкосновение между групата полицейски служители обградили Б. при извеждането му до служебния автомобил, че св. С. не е изблъскал св. Ч., че св. Б. през цялото време въпреки исканията да се легитимира, той е сторил това до влизането му в този автомобил, като и част от свидетелите участници в протеста на 25.11.2018 г. потвърждават, че подсъдимия е изричал част от думите и изразите, които са инкриминирани. Ето защо не следва да се приема, че първоинстанционния съд не е обсъдил тези свидетелски показания. Втори довод - недопустимо било да се дава превес /както се изразява защитника/ на едни показания за сметка на други, тъй като показанията на полицейските служители били едно еднотипни и помнели само думите на подсъдимия, но забравили в какъв контекст били казани. Въззивната инстанция не приема този довод. От една страна – показанията на тази група свидетели относно изречените реплики от подсъдимия се потвърждават от приетите като доказателства видеозаписи направени на протестите. От друга страна – налице са и показания на участници в протеста на 25.11.2018 г. за изречени реплики от подсъдимия, за които свидетелстват и полицейските служители.

Доводи на адв. В.. Първи довод – че освен показанията на св. М. не били налице други свидетелски показания, от които се установявало, че подсъдимия е изрекъл „полицаите, за туй ви бият шибаните мангали, щото сте боклуци“. Вярно е, че няма други свидетелски показания, че подс. Я. е отправил именно този израз към св. М., но показанията на М. се подкрепят от видеозаписа приет като доказателства по делото. Втори довод – св. М. не бил

възмутен от отправените му от подс. Я. изрази, защото – първо не го е арестувал, въпреки, че е имал такива правомощия ако е смятал, че с тези реплики е извършено престъпление и второ – защото св. М. дори не бил подал сигнал за извършеното от подс. Я. престъпление, тъй като колегите му казали, че щели да работят по случая. Съда не приема този довод. Възмущението е вътрешна емоционална и психическа оценка на човека на определени факти които е възприел. Въпросът защо не е арестувал подсъдимия, след като е бил възмутен от неговото поведение, при наличие на такова правомощие е ирелевантен за установяване на обстоятелството дали М. е бил възмутен. Още повече, че М. дава обяснение както в първоинстанционното, така и във въззивното производство, защо не е арестувал подсъдимия. Същото касае и довода защо не е подал сигнал за извършено от подсъдимия престъпление. Трети довод – в обвинението било посочено, че само подсъдимия имал агресивно поведение и отправил обидни реплики срещу полицаите, а и самия М. твърдял, че на протеста имало много хора и те скандирали и викали. От тук и извод за недоказаност на това обвинение, тъй като не били разпитани голяма част от протестиращите, а само полицейски служители, както и, че не били установени всички участници в протеста. Съда не приема този довод. От една страна в обстоятелствената част на обвинителния акт е посочено, че протестиращите граждани като забелязали действията на М. започнали да изразяват недоволство си от действията му и да му поставят въпроси. От друга – св. М. в показанията си в първоинстанционното производство твърди, че след като протестиращите го видели, че снима, те го заобградили и започнали да викат и крещят, като сочи и конкретни изрази отправени от протестиращите към него. Но посочва, че най-активен бил подсъдимия. От трета страна – както на досъдебното производство, така и в първоинстанционното са разпитани участници в протеста и не е отказвано искане от страна на подсъдимия и защитата за допускане до разпит като свидетели на хора участвали в този протест. Дори обратното – в съд заседание на 15.09.2021 г. районния съд е допуснал до разпит поискани от защитата двама свидетели, участници в протеста и единия от тях по допълнително искане на защитата не е разпитан. От четвърта страна – налице са свидетелски показания, че на този протест имало протестиращи, от Шумен, Търговище, Преслав които започнали да крещят - показанията на св. Д.И. Четвърти довод – обвинението за осъществено от подсъдимия деяние на

11.11.2018 г. не било доказано, тъй като били налице противоречия в показанията на полицейските служители М., Д. и Б., като се сочи, че М. твърдял, че бил сам, а неговите колеги са ходили на другото платно, а св. Д. твърдял, че само той е ходил до автобус и следователно е налице противоречие в показанията на М. и Д.. От тук и извод за недоказаност на това обвинение. Съда не приема този довод. В показанията си св. М. твърди, че е отишъл да снима, а колегите му отишли назад тъй като имало много струпани коли и колегите му работили с тях. Св. Д. твърди, че е отишъл назад към автобус, а св. Б. никъде в показанията си не твърди, че е бил близо до М., докато последния е снимал или когато е започнало стълкновението между него и подсъдимия. Следователно, не са налице противоречия в показанията на тези свидетели. Пети довод – обвинението не било доказано, тъй като в обстоятелствената част на обвинителния акт било посочено, че подс. Я. първо изрекъл към св. Т. репликата „ Ей, ще ти набия един на тебе и ще те прескоча“, а едва по късно хванал Т. за якето и го изблъскал в гърдите, а в показанията си Т. бил заявил, че първо бил блъснат от Я. и след това Я. изрекъл тези думи към Т.. Твърди след това защитника, че в диспозитива на обвинителния акт била посочена друга последователност на действията на подс. Я. – първо изблъскал Т. в гърдите, а след това изрекъл репликата. От тук и извод за допуснати съществени нарушения на процесуални правила и накърнено право на защита на подсъдимия, като основание за отмяна на присъдата и връщане на делото на прокурора за отстраняването им. Съда не приема този довод. В показанията си в първоинстанционното производство св. Т. твърди „Г-н Я. през цялото време беше до мен, той ме изблъска с две ръце, искам да допълня и цитирам в прав текст „на теб ще ти ударя един и ще те прескоча“. В показанията си във въззивното производство св. Т. твърди, че бил бутнат с ръце от подсъдимия, изблъскал го като му заявил „На теб ще ти вкарам един, ще те прескоча“ На въпрос кое е било първо блъскането или отправянето на репликата, свидетеля отговаря, че може би подсъдимия първо е изрекъл думите към Т.. Следователно, никъде в показанията си св. Т. не е твърдял, че първо е подсъдимия го е изблъскал, а след това е отправил към него цитираната реплика. Последователността на действията и думите на подсъдимия Я. се установява и от видеозаписите. В обстоятелствената част на обвинителния акт е посочено, че първо е отправена репликата, а след това е физическото съприкосновение. Съобразно задължителните указания на ТР №

2/2002 г. на ВКС в обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът задължително трябва да посочи фактите, които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в осъществяването му. Към тях се отнасят и времето и мястото на извършване на престъплението и пълните данни за личността на обвиняемия. Липсата на посочване на всички факти от тази категория съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото при всяко положение води до ограничаване на правата на бъдещите страни в съдебното производство, а понякога би могло да създаде предпоставки за допускане и на абсолютното процесуално нарушение по чл. 352 ал. 3 т. 3 НПК. Именно в изпълнение на тези указания в обстоятелствената част на обвинителния акт са посочени фактите, които обуславят съставомерността на деянието, включително и посочване на тези реплика. Следователно, подсъдимия се е защитавал и срещу тази реплика която е отправил към Т.. Поради това въззивната инстанция приема, че не е допуснато съществено нарушение на процесуални правила, което да е довело до накърняване правото на защита на подсъдимия, което да води до отмяна на присъдата и връщане на делото за първоинстанционния съд. Накрая – неоснователно е и искането за отмяна на присъдата и връщане на делото на прокурора. Съобразно разпоредбата на чл. 335 от НПК въззивната инстанция няма правомощия да връща делото на прокурора.

По доводите на адв. М.. Първи довод – действията на подс. Я. не осъществявали състава на престъплението по чл. 325 от НК, тъй като на масов протест, всички протестиращи, включително и подсъдимия са изразявали недоволството си в което те също са скандирали, викали, заплашвали, обиждали и представителите на властта и органите, които са ги охранявали, като форма на собствено мнение по отношение управлението и опазването на обществения ред по време на протест. Поради което не можело само подсъдимия да е нарушил обществения ред. Съда не приема този довод. Вярно е, че на протеста на 25.11.2018 г. в гр. Шумен всички протестиращи са викали, скандирали, заплашвали и обиждали, като израз на недоволството им от управлението в страната довело до вдигане на цените на горивата. Имало е и скандирания и викания и срещу действията на полицейските служители при отвеждането на Б.. Но действията които е осъществил подсъдимия и които са инкриминирани, не са насочени към управлението на страната, а конкретно към присъстващите полицейски служители. А тези служители са изпълнявали

служебните си задължения по опазване на обществения ред и конкретно – опазване на физическата неприкосновеност на св. Б., независимо, че и настоящата инстанция приема, че неговото поведение е провокирало недоволство у протестиращите, както спрямо неговото поведение, така и спрямо действията на полицейските служители. Но в случая инкриминираните действия на подсъдимия са насочени само към полицейските служители и са груби и арогантни, докато останалите протестиращи са изразявали желанието и искането си Б. да се легитимира, като са скандирали това си желание и са изразявали недоволството си от отказа на Б. да се легитимира. Недоволство другите протестиращи са изразявали и срещу действията на другите полицейски служители с които те са охранявали св. Б., но това недоволство не е било толкова яростно, дръзко, обидно и провокативно. Ето защо настоящата инстанция приема, че с действията и думите си подс. Я. е осъществил както основния състав на престъплението, така и състава на престъплението по чл. 325 ал. 2 от НК, но само по отношение квалификацията „особена дързост“. Втори довод – не може дейността на подс. Я., която била в унисон с поведението на всички протестиращи, да се квалифицира като престъпление по чл. 325 от НК, тъй като тя била насочена, както към реда на управлението на страната, така и спрямо полицейските служители извеждащи Б. на безопасно място, като по този начин се ограничавали правата му да изразява мнение, като тук се сочи и практика на Европейския съд по правата на човека в Страсбург. Съда не приема този довод. Установено е по делото, че на протеста на 25.11.2018 г. никой от полицейските служители не е пречил на подсъдимия да изразява недоволството си от управлението на страната довело до увеличаване цените на горивата и водата. Не са и инкриминирани в настоящото производство такива негови действия. Не са инкриминирани и действията и думите на подсъдимия спрямо св. Б.. От друга страна – поведението на подсъдимия с отправянето на заканителни и обидни изрази е насочено към присъстващите на протеста полицейски служители, като същото поведение подсъдимия е продължил и след като вече св. Б. се е легитимирал, а св. И.Н. и други полицейски служители са заявили на протестиращите, че Б. е полицейски служител. Трети довод – изводите на първоинстанционния съд за виновността на подс. Я. били направени единствено и само на база на свидетелските показания на полицейските служители и данни и приобщаване към делото на

доказателства, събрани от преписката от полицейската проверка и съобразно съдебната практика. Съда не приема този довод. Първоинстанционния съд не е градил изводите си за фактическата обстановка и виновността на подс. Я. само на анализ на свидетелските показания на полицейските служители. Съда е обсъдил, макар и лаконично и свидетелските показания на разпитаните участници в протеста, както по отношение действията на подсъдимия, така и по отношение тяхното възприемане и оценка. Обсъдил ги е и в светлината на другите доказателства по делото, за да достигне до извод кои от тях да кредитира и в кои части. Обсъдил е всички гласни доказателства и в съвкупност с приетите на досъдебното производство като доказателства видеозаписи от протестите, но не само и единствено записите направени от полицейски служители, а и тези направени от подс. Я. и други участници в протестите. Четвърти довод – относно обществената опасност на осъществените от подс. Я. действия на протестите. Тук защитата приема, че отчитайки обществената опасност на деянието на подсъдимия, следва да се направи преценка на плоскостта на правото му на свободно изразяване при протест, от една страна. В тази връзка се сочи решение на ВАС по административно дело № 573/2016 г. От друга – на плоскостта на чл. 9 ал. 2 от НК за тяхната маловажност или за квалифицирането им по указа за борба с дребното хулиганство. Съда не приема този довод. Цитираното решение няма връзка с фактите и квалификацията на деянието на подс. Я.. Решението касае законосъобразността на заповед на полицейски орган с която на осн. чл. 72 ал. 1 т. 1 от ЗМВР лице е задържано за 24 часа, като в същото не се обсъждат конкретни действия на извършителя и тяхната квалификация. Въззивната инстанция приема, че в случая не може дейтелността на подсъдимия да се приеме като маловажен случай по смисъла на чл. 9 ал. 2 от НК, тъй като тази дейтелност от една страна е квалифицирана като продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК. От друга – изразите и действията при протестите на 11.11.2018 г. и на 25.11.2018 г. подсъдимия е изрекъл с особена ярост и на висок глас срещу орган на властта който изпълнява служебните си задължения по охрана на обществения ред. Налице е и една особена дързост, осъществена с продължителността на противоправното поведение на подсъдимия на протеста на 25.11.2018 г. Съда не приема, че с действията си подсъдимия е изпълнил изискванията на чл.1 ал. 3 от Указа за борба с дребното хулиганство, тъй като противообществената проява се изразява в

непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяват явно неуважение към обществото. От една страна на протеста на 11.11.2018 г. подсъдимия отправя изразите срещу полицейски орган, с цел да го принуди да не изпълнява тези си задължения, това е сторено пред много хора с особена ярост. На протеста на 25.11.2018 г. отново пред множество хора грубо и арогантно отправя изрази, но не само спрямо полицейските служители охраняващи св. Б., а по отношение на всички полицаи, като това му поведение продължава и след като Б. се е легитимирал, а други полицейски служители са обявили, че Б. е техен колега. Съда приема, че по този начин подсъдимия е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразява явното си неуважение към обществото и то в много по висока степен от основанията посочени в чл. 1 ал. 3 от Указа за борба с дребното хулиганство, за да се квалифицират съобразно тази разпоредба. Пети довод – че е била налице провокация, довела до действията на подсъдимия като смекчаващо вината обстоятелство. Настоящата инстанция приема този довод.

ШОС приема, че е налице смекчаващо вината обстоятелство, а именно поведението на св. Б., тъй като същото първоначално е мотивирало подсъдимия да осъществи деянието. Шести довод – допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуални довело до нарушаване на правото за защита на подс. Я., защото в обстоятелствената част на обвинителния акт липсвало посочване на всички факти, които обуславят съставомерността на деянието – липсвали точно описание на действията на подсъдимия за всеки ден, кога ги е осъществил и по отношение на кого ги е осъществил. Липсвали и изводи защо прокурора е приел, че в случая е налице продължавано престъпление по чл. 26ал. 1 от НК и е повдигнал такова обвинение. Съда не приема този довод – в обстоятелствената част на обвинителния акт са описани всички действията на подсъдимия на всеки един от протестите, в какво се изразяват, срещу кого са насочени и как са били осъществени. Относно продължаваното престъпление - в обстоятелствената част са описани поотделно действията на подс. Я. на протеста на 11.11.2018 г. и на протеста на 25.11.2018 г., като по този начин е разграничено времевото извършване на всяко от деянията. Направен е и извод, че дейтелността на подсъдимия се квалифицира като продължавано престъпление, макар и да не са изложени теоретични разсъждения за конкретните предпоставки визирани в чл. 26 ал. 1 от НК, за да се приеме, че деянието е продължавано престъпление.

Подсъдимия е бил привлечен като обвиняем за продължавано престъпление в присъствието на упълномощен защитник, връчен му е препис от обвинителния акт поради което съда приема, че той е знаел срещу какво се защитава и не са нарушени процесуалните му права да разбере срещу какво да се защитава.

По доводите на протеста.

На първо място в протеста се сочи незаконосъобразност на присъдата в частта и в която е отказано привеждане в изпълнение на осн. чл. 68 ал. 1 от НК на наложеното на подс. Я. наказание 6 м. лишаване от свобода, отложено за изпитателен срок от 3 г. наложено по НОХД № 248/1998 г. на ШРС. Излагат се доводи, че в случая са налице предпоставките на чл. 68 ал. 1 от НК. От една страна, според прокурора и към настоящия момент не е изтекла изпълнителската давност, тъй като съобразно чл. 82 ал. 2 от НК, тя в случая започва да тече от момента на привеждането в изпълнение на това наказание, а това до настоящия момент не е сторено. Сочи се в допълнението на протеста, че ШРС в атакуваната присъда е бил длъжен да приведе в изпълнение това наказание, независимо, че подс. Я. по НОХД № 1312/07 г. на ШРС е признат за виновен и осъден за умишлено престъпление от общ характер, извършено в изпитателния срок на предходното осъждане по НОХД № 248:07 г. на ШРС при което въпросното наказание не е приведено в изпълнение. Според прокурора нямало значение, че са изминали 13 години от осъждането на подсъдимия по НОХД № 1312/07 г. и районния съд е бил длъжен с настоящата присъда да приведе в изпълнение това наказание. Съда не приема този довод. Тук напълно споделя изводите на районния съд. Следва само да се допълни следното: Съгласно т. 1 от задължителните указания на ТР №2/28.02.2018 г. на ВКС общото законово задължение за изпълнение на наложеното наказание е на органите по изпълнение на наказанията. В наказателното правоотношение на този етап държавата има правомощие да изпълни наложеното наказание, като. Бездействието или недостатъчната активност на органите по изпълнение на наказанията до момента на изтичане на давността, всъщност представлява отказ от реализиране на това право. В тази връзка е прието, че реабилитация е допустима не само когато наказанието е изпълнено, но и във всички случаи, когато не подлежи на

изпълнение, поради изтекла давност. В т. 2 на същото решение е прието, че реабилитация на осъден, неизтърпял наложеното му наказание, чиято изпълнимост е погасена по давност, е възможно да настъпи след последователно изтичане на давностния срок за изпълнение на наказанието и на срока за реабилитация. Началният момент от който започва да тече срокът за реабилитация е, този на изтичане на обикновената давност за изпълнение на наказанието, ако не са предприети действия за спиране и прекъсване на давността. При изпълнено наказание сроковете по чл. 86-88а от НК съвпадат с момента на изтърпяването му, следователно при неизпълнено наказание – началният момент е този, от който наказанието става неизпълнимо. Когато възможността за изпълнението му е погасена по давност след условно осъждане, както изрично е посочено в чл. 88а ал. 3 от НК, срокът за реабилитация започва да тече от изтичане на изпитателния срок, а когато е погасена по давност – от края на давностния срок. Това означава, че за да бъде реабилитирано лице, което не е изтърпяло наложеното му наказание, е необходимо последователно да изтекат двата законови срока – давностният и срокът за реабилитация. В случая подс. Я. с присъда по НОХД № 248/07 г. на ШРС е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 343в ал. 2 от НК на 6 м. лишаване от свобода с 3 г. изпитателен срок, присъдата е влязла в законна сила от 11.05.1998 г.; по НОХД № 1173/2004 г. на ШРС, в законна сила от 28.07.2004 г. за престъпление по чл. 215 от НК е осъден на глоба в размер на 300 лв. ; НОХД № 1629/2005 г. на ШРС в законна сила от 08.12.2005 г. за престъпление по чл. 325 във вр. с чл. 26 ал 1 от НК извършено на 16.12.2013 г. и на 06.06.2004 г. е осъден на глоба в размер на 300 лв.; по НОХД № 964/2005 г. на ШРС в законна сила от 12.07.2006 г. за престъпление по чл. 343б ал. 1 от НК извършено на 10.04.2005 г. е осъден на 6 м. лишаване от свобода с 3 г. изпитателен срок; Със споразумение по НОХД № 1312/2007 г. на ШРС, в законна сила от 16.10.2007 г. за престъпление по чл. 195 от НК извършено в периода 11.03.1999 г. до 24.03.1999 г. е осъден на 6 м. лишаване от свобода с три години изпитателен срок ; С присъда по НОХД № 1566/2011 г. на ШРС в законна сила от 15.06.2012 г. за престъпление по чл. 130 от НК е осъден на проба. Следователно и съобразно задължителните указания в т. 2 на ТР 2/28.02.2018 г. на ВКС следва да се установи дали по отношение на това осъждане по НОХД № 248/07 г. е настъпила реабилитация или не. В случая изпитателния срок е изтекъл на 11.05.2003 г., следователно и на осн.

чл. 82 ал. 1 т. 4 от НК давностния срок за изпълнение на наказанието е изтекъл на 11.05.2008 г. Съобразно разпоредбата на чл. 88а ал. 1 от НК срокът за реабилитация от тази дата и е изтекъл на 11.05.2013 г. Но за да настъпи реабилитация, в случая е необходимо съобразно чл. 88а ал. 4 от НК да са изтекли и сроковете по всички осъждания. По отношение осъждането по НОХД № 1173/2004 г. на ШРС, в законна сила от 28.07.2004 г. за престъпление по чл. 215 от НК на глоба в размер на 300 лв. По делото не са налице данни дали това наказание е изпълнено. Но дори и да не е изпълнено, съобразно чл. 82 ал. 1 т. 5 от НК давността е 2 години, която е изтекла на 28.07.2004 г., а срока за реабилитация е изтекъл на 28.07.2006 г. По отношение осъждането по НОХД № 1629/2005 г. на ШРС в законна сила от 08.12.2005 г. на глоба в размер на 300 лв. давността за изпълнение на това наказание е 08.12.2005 г., а за реабилитация – 28.12.2007 г. По отношение наказанието по НОД № 964/2005 г. на ШРС в законна сила от 12.07.2006 г. 6 м. лишаване от свобода с 3 г. изпитателен срок, изпитателния срок е изтекъл на 12.07.2007 г., давността за изпълнение на това наказание е изтекла на 12.07.2012 г., а срокът за реабилитация – на 12.07.2017 г. По отношение наказанието по НОД № 1312/2007 г. на ШРС, в законна сила от 16.10.2007 г. 6 м. лишаване от свобода с три години изпитателен срок, давностният срок е изтекъл на 16.10.2012 г., а срокът за реабилитация на 16.10.2017 г. По отношение наказанието по НОХД № 1566/2011 г. на ШРС в законна сила от 15.06.2012 г. пробация, наказанието е изтърпяно на 09.03.2012 г., а срокът за реабилитация е изтекъл на 09.03.2014 г. Следователно – налице са предпоставките на чл. 88а ал. 1 във вр. с ал. 4 от НК по отношение всички предходни осъждания на подс. Я., поради което съда приема, че на осн. чл. 88а от НК са заличени последиците от всички осъждания и същия е неосъждан. Поради това правилен е извода на районния съд за непривеждане в изпълнение на наказанието наложено по НОХД № 248/1998 г. на ШРС 6 м. лишаване от свобода.

На второ място – довода, че след като са налице предпоставките за привеждане в изпълнение на наказанието по НОХД № 248/1998 г. и следователно той не е реабилитиран, то не е налице една от предпоставките на чл. 66 ал. 1 от НК и наложеното наказание 1 г. лишаване от свобода с атакуваната в настоящото производство, следва да се търпи ефективно. ШОС не приема този довод. Както беше посочено по горе въззивната инстанция

приема, че към момента на извършване на деянието по чл. 325 ал. 2 от НК в периода 11.11.2018 г. – 25.11.2018 г. подс. Я. е реабилитиран на осн. чл. 88а от НК, то следва да се приеме, че същия не е осъждан. От тук и правилно и законосъобразно районния съд е приложил разпоредбата на чл. 66 ал. 1 от НК.

По наказанието. Въззивната инстанция напълно споделя изводите на районния съд, както относно обществената опасност на деянието и дееца, така и за наличието на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Тук следва да се посочи, че като смекчаващо вината обстоятелство настоящата инстанция приема и действията на св. Б., които първоначално са провокирали подсъдимия към осъществяване на деянието на 25.11.2018 г., но същото няма качеството на изключително. Но и с него така установените смекчаващи вината обстоятелства не се явяват многобройно. При това ШОС намира, че така определеното по размер наказание напълно съответства на целите на наказанието визирани в чл. 36 от НК.

Предвид изложеното ШОС приема, че първото деяние на под. Я. от продължаваното престъпление – това от 11.11.2018 г. следва да се квалифицира като такова по чл. 325 ал. 1 от НК, а второто – това от 25.11.2018 г. следва да се квалифицира по чл. 325 ал. 2 предл. I и III от НК. Но на осн. чл. 26 ал. 3 от НК продължаваното престъпление се квалифицира по тежкия състав – по чл. 325 ал. 2 предл. I и III от НК. Поради това следва присъдата на ШРС да се потвърди изцяло като правилна и законосъобразна.

Водим от горното съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260019/12.05.2021 г. постановена по НОХД № 115/2021 г. по описа на ШРС.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

На основание чл. 340 ал. 2 от НПК на страните да се изпрати писмено съобщение, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____